

Téma Deníku: Projekt TECHNOhrátky – cesta, která vede k řemeslům

Škola s nabídkou dlouhodobé tradice i perspektivní budoucnosti

Ředitel **Luděk Roleček** říká: „Nejvíc táhnou automechanici, autolakýrníci a mechanici CNC strojů“

Ptáme se

Vysoké Mýto – Škola s dlouhodobou tradicí ve strojírenských a automobilních oborech – tak vidí integrovanou střední školu technickou Vysoké Mýto její ředitel Luděk Roleček (*na malém snímku*). V současné době zde studuje 300 žáků a o jejich kvalitě prý nelze pochybovat. Na četné úspěchy v oborových soutěžích bezprostředně navazuje možnost perspektivního zaměstnání.

„Máme nezastupitelné místo na trhu práce, protože neprodukujeme nezaměstnané.“

Luděk Roleček, ředitel ISŠT V. Mýto

vají možnost perspektivního zaměstnání. Máme tedy své nezastupitelné místo na trhu práce a neprodukujeme nezaměstnané, což se o některých jiných školách říci nedá.

O které z vyučovaných oborů projevují žáci základních škol největší zájem?

Zájem ze strany školáků v současné době stále ještě neodpovídá ani našim představám, ale ani potřebám zmíněných firem. Přesto v minulém roce došlo k nárůstu příjmů uchazečů, hlavně v oboru mechanik pro CNC stroje, ale zájem se zvedl i v oborech klasické strojařiny, jako jsou strojní mechanici, nástrojaři nebo klempíři. Trvalý zájem je o obory automechanik a autolakýrníci.

Jaké zázemí a zajímavé aktivity můžete zájemcům nabídnout?

Již na počátku prvního ročníku organizujeme adaptační kurz v přírodě. V průběhu roku se žáci mohou zúčastnit mnoha mezitřídních soutěží – jen namátkou ve florbalu, malé kopané či stolním tenise. Druhé pololetí začínáme lyžařským kurzem ve Špindlerově Mlýně a zakončíme vodáckým kurzem. Nabízíme i plno zájmových kroužků – například fotografický, modelářský nebo výtvarný.

Proč by si žáci měli vybrat ke studiu právě vaši školu?

Mají možnost získat perspektivní, dobře placené za-

městnání s širokým uplatněním na trhu práce. Naleznou zde pracoviště vybavená nejmodernějšími technologiemi, příjemné prostředí s kvalitním pedagogickým sborem a mohou se zapojit do mezinárodní spolupráce školy, projektů i soutěží. Žáci učebních oborů u nás mohou dále pokračovat v nástavbovém studiu.

Jaké je uplatnění vašich absolventů na pracovním trhu?

Jak už jsem uvedl, je velmi dobré zásluhou množství firem, s nimiž máme vynikající dlouhodobou spolupráci. Regagujeme na požadavky těchto společností a jsme s nimi v úzkém kontaktu. Mezi naše nej-

významnější partnery patří například Iveco Czech Republic, Škoda Kvasiny, Erwin Junker Grinding Technology Holice, Brück AM Zámrska, Ecos Chocen a mnoho dalších.

Vizitka školy

Adresa:
ISŠ technická Vysoké Mýto
Mládežnická 380
566 01 Vysoké Mýto

Ředitel:
Ing. Luděk Roleček

Kontaktní údaje:
Tel.: + 465 420 405
E-mail: sekretariat@isstvm.cz
Web: www.isstvm.cz

Unikátní obory, autosalon a nejmodernější stroje

Za kulisami

Vysoké Mýto – Velice různorodé, živé a inspirativní jsou každodenní aktivity ISŠT Vysoké Mýto. Dokresluje to ostatně i několik následujících příkladů.

UNIKÁTNÍ OBORY A STIPENDIA: Škola nově vyučuje také obor opravář zemědělských strojů a navíc nabízí jako jediná v Pardubickém kraji unikátní obory čalouník a autolakýrník. Další dva obory z celkové nabídky – strojní mechanik (zámečnický) a mechanik strojů a zařízení se zaměřením na CNC stroje – jsou podporo-

vány stipendii Pardubického kraje. V průběhu studia lze bezplatně získat také dva svářečské průkazy a řidičské oprávnění skupiny B, C a T.

AUTOSALON VELKÝM LÁKADLEM: Skutečně parádní akcí ISŠT Vysoké Mýto je pořadatelství autosalonu, jehož 15. ročník se uskutečnil v areálu školy v listopadu 2014. Více než čtyři desítky vystavovatelů opět představily výrobky předních světových automobilů, ale i veteránů, motocyklů a autobusů. Pravidelně se zde prezentují také producenti svářečské techniky, barev na karoserie, modelářských výrobků a aktivity zde

předvádějí také pracovníci BESIP i Hasičského záchranného sboru Vysoké Mýto.

NEJMODERNĚJŠÍ STROJE K VÝUCE: Díky projektu Podpora přírodovědného a technického vzdělávání v Pardubickém kraji zaměřily do školy od roku 2013 investice ve výši téměř 10 milionů korun, které směřovaly především do strojního a technického vybavení. Zásluhou těchto prostředků se podařilo vybudovat novou učebnu CNC obrábění i ručního a strojního obrábění, učebnu diagnostiky a oprav automobilů včetně nejmodernější 3D geometrie, získat technologie pro opravy

karoserii, laserový řezací stroj, virtuální trenážer svařování či plazmový řezací stroj.

HLAVNÍ PARTNER IVECO: Historie školy je spjata s bývalým podnikem Karosa, největším českým výrobcem autobusů, v současnosti transformovaným do společnosti Iveco Czech Republic. Žáci zde absolvují praxi ve všech učebních oborech a mnozí z nich zde najdou i pracovní uplatnění. Iveco poskytuje škole nadstandardní podporu formou darů a finančních příspěvků na zlepšení zázemí nebo poskytuje techniku k výuce.

Vysoké Mýto – Ve všech regionálních i celostátních oborových soutěžích bývají žáci ISŠT Vysoké Mýto obávaným soupeřem. Převážná většina z nich totiž patří k nejlepším a odvázejí si tradičně vítězné či medailové trofeje. Zejména strojní mechanici (zámečníci) a nástrojaři bývají ve východočeském regionu prakticky neporazitelní, což naposledy v minulém roce dokázal Tomáš Zeman (*na snímku upravo*) mezi jednotlivci, který zvítězil rovněž v družstvech společně s Vlastimilem Zahradníkem.

Stránku připravili:
EVA HROMÁDKOVÁ a VLADIMÍR ZEMÁNEK
Foto: autoři a archiv školy

Odvážný nástrojař, který se vydal v dědečkových stopách

Zpověď

Vysoké Mýto – Od malička věděl, že bude nástrojařem. A zanedlouho poté, kdy se jím stal, si začal plnit další sen. Jiří Šraut se rozhodl, že obnoví tradici dědečkovy firmy, znárodněné před téměř sedmdesáti roky. A co ještě v polovině 90. let vypadalo jako utopie, je dnes realitou. O výrobky nástrojařny Šraut usilují klienti až v Japonsku nebo Německu.

„K řemeslu jsem měl od malička vztah, byla to rodinná tradice. Jsem třetí generace, která se vyučila nástrojařem. Otec pracoval v bývalé Karose, později ČKD Choceň. Děd vlastnil před II. světovou válkou firmu, po ní mu ji však znárodnili. Už v základní škole jsem tak měl jasno, co budu jednou dělat.“

Jste absolventem ISŠT Vysoké Mýto – co se vám vybaví ze školních let?

Do školy jsem chodil v letech 1989 – 1992. Tehdy se ještě jmenovala Střední odborné učiliště strojírenské národního podniku Karosa. Pamatuji, že třeba lumpárny jsme ani moc neprováděli. Bylo už sice po listopadové revoluci, ale v té době ještě bylo učňovské školství dost přísné. Pedagogové i mistři byli tvrdí. Moc nemuseli dlouhé vlasy a neustále hlídali, zda máme zapnuté montérky.

Naučila vás škola řemeslu po odborné stránce?

Určitě jsem v ní dostal dobré teoretické i praktické základy. Většinou jsme se však pohybovali ve školních dílnách a jen občas si něco vyzkoušeli v Karose. Takže řemeslu v celé jeho

kráse i náročnosti mě samozřejmě naučila až moje pracovní praxe.

Znamenal přechod do zaměstnání velký zlom?

Určitě. Po škole jsem nastoupil do nástrojařny v Orlicanu Choceně, ale strach jsem neměl. Pracoval jsem s bruskou na plocho, na kulato a velkými biletrem. Zpočátku mě vedl starší zaměstnanec. Po dvou letech jsem narukoval na vojnu a po ní jsem se už do Orlicanu nevrátil. Doba byla nejistá a propouštělo se. Vzal jsem místo v obchodním oddělení v Karose, jenže tahle úřednickina mě nebavila. Na druhé straně právě tam mě chytila a už nepustila myšlenka, že obnovíme rodinnou firmu.

Co jste o ní věděl?

Děda ji založil v roce 1926. Už tenkrát v ní měl soustruh, vrtačku i další stroje. Nedělal úpl-

ně nástrojařskou práci, ale opravoval zemědělské stroje a motory. Měl i obchodní zastoupení automobilky Aero.

Co bylo zpočátku nejtěžší?

Chyběly nám především peníze. Když jsme si chtěli koupit první frézku, která byla už starší a stála padesát tisíc korun, museli jsme hodně přemýšlet, kde na ni vzít. O úvěr jsme nepožádali a částku jsme skládali z různých rodinných úspor. Začalo se nám však dařit a postupně přibývala nejen další práce, ale i strojní vybavení. A na vlastních pozemcích jsme si nahle úřednicina mě nebavila. Na kterou straně právě tam mě chytila a už nepustila myšlenka, že obnovíme rodinnou firmu.

Co jste o ní věděl?

Děda ji založil v roce 1926. Už tenkrát v ní měl soustruh, vrtačku i další stroje. Nedělal úpl-

ně nástrojařskou práci, ale opravoval zemědělské stroje a motory. Měl i obchodní zastoupení automobilky Aero.

Co bylo zpočátku nejtěžší?

Chyběly nám především peníze. Když jsme si chtěli koupit první frézku, která byla už starší a stála padesát tisíc korun, museli jsme hodně přemýšlet, kde na ni vzít. O úvěr jsme nepožádali a částku jsme skládali z různých rodinných úspor. Začalo se nám však dařit a postupně přibývala nejen další práce, ale i strojní vybavení. A na vlastních pozemcích jsme si nahle úřednicina mě nebavila. Na kterou straně právě tam mě chytila a už nepustila myšlenka, že obnovíme rodinnou firmu.

Co jste o ní věděl?

Děda ji založil v roce 1926. Už tenkrát v ní měl soustruh, vrtačku i další stroje. Nedělal úpl-